

ved Mønten ansatte Personale er i Besiddelse, i Forbindelse med den Interesse, hvormed det omfatter den Opgave, det har at løse.

I denne Henseende har den konstituerede Møntdirektør troet at kunne udtale, at hvad der hidtil er præsteret fra Møntpersonalets Side fortjener al Paaskjønelse, thi endsskjønt Guldmøntningen her i Landet er saa at sige en ny Industri, der udfordrer en ualmindelig Omhu og Nøagtighed, er Møntvæsenet allerede naaet til et Resultat, der forholdsvis kan maale sig med Fabrikationen ved de tydske Møntværker, og det uagtet Embedsmændenes og Betjentenes Antal er langt mindre ved vort Møntværk end ved slige Anstalter i Udlandet. Der turde herefter være Grund til at antage, at medens Møntkonventionen har givet en Frist for Gjennemførelsen af det nye Møntsystem til Udløbet af Aaret 1881, vil Møntreformen, hvis Uheld ikke indtræder og Møntværket holdes i Gang med usvækket Kraft, kunne være fuldstændig gennemført langt tidligere, maaste endog til Udgangen af Aaret 1876. Derved vil der ikke alene opnaas, som ovenfor anført, en betydelig Lettelse for Befolkningen, men der vil tillige derved opnaas et i økonomisk Henseende fordelagtigt Resultat, da der for Statskassen vil indvindes en klækelig Besparelse for hver Maaned, Arbeidet forlænges ved Møntværket. Dette Maal vil imidlertid kun kunne naas ved en daglig Arbejdstid for Møntens Personale af 13—14 Timer, en Arbejdstid, der kun ganske undtagelsesvis kendes paa den private Industries Omraade, i hvilken derhos Fabrikatets Tilvirkning sjelden udkræver den Naakdelighed, Nøagtighed og Kontrol som Fabrikationen af Mønt. Disse Omstændigheder, og Nødvendigheden af at sikkre sig en fast med Mønttilvirkningen bekendt Medhjælp, have allerede foranlediget en Forhøielse af Ugelønnen for de 5 ved Mønten ansatte Mestres Vedkommende, hvorhos der er givet dem Udsigt til et Gratiale af 100 Rd. ved indeværende Finantsaars Udløb, under Forudsætning af Arbejds tilfredsstillende Udførelse, ligesom der ved Finantslovsforlaget alt er søgt Midler bevilget til Forøgelse af deres faste Løn for Fremtiden, Derimod har man ikke set sig istand til at forbedre Raarene for de 4 ved Mønten ansatte Embedsmænd, der udelukkende Lønnes med faste Gager, nemlig:

Møntmesteren, der har en aarlig Lønning af 1616 Rd. og fri Bolig,

Guardeinen, der har en aarlig Lønning af 1,100 Rd.,

Møntfuldmægtigen, der har en aarlig Lønning af 732 Rd. og fri Bolig.

og den konstituerede Medaillør, som ovenfor anført, af 1,232 Rd.

Det vil formentlig være billigt, at der gives de nævnte Embedsmænd en Lønningsforbedring i alt Fald for den Tid, i hvilken der stilles ganske faregne Forordringer til deres Kræfter, og hvorfor Hensynet til Statens Tærv i høi Grad taler, da Arbejds hurtige Fremme og det deraf følgende gunstige Resultat hovedsagelig bevirer paa disse Mænds usvækkede Nidkærhed.

Endsskjønt alle de nævnte Lønninger maa anses for meget moderate, turde formentlig Møntmesteren, der beskæftiget er saa betroet og ansvarfuld Embedsstilling, og hvis Forgjænger saavel ved Mønten i Kjøbenhavn som ved den forhenværende Mønt i Altona vare ulige bedre stillede, da der ved Siden af deres Lønninger var tillagt dem Procenter af det udmøntede Beløb, være den, som fornemmelig kan gjøre Krav paa en Forøgelse af hans Lønning, hvorfor yderligere taler, at medens der, hvad almindelige tekniske Kundskaber angaar, vel vilde kunne være fundet andre kvalificerede Personer til denne Post, turde man vanskeligt have kunnet træffe et heldigere Valg, naar Hensyn tages til særlig møntteknisk Erfaring, Udholdenhed og en økonomisk Ledelse af hele Mønten.

De 3 andre Funktionærer ved Mønten, hvis Tid i Statens Tjeneste nu er fuldt optagen, ere ved deres Lønningsvilkår under sædvanlige Forhold henviste til privat Bierhverv; men tvende af disse, den konstituerede Medaillør og Fuldmægtigen, have maattet opgive dette for ganske at kunne offere deres Kræfter til Løsningen af den foreliggende betydelige Opgave, ligesom Guardeinen af samme Grund har maattet antage Medhjælp til Udførelsen af de ham som Stadguardein paahvilende Forretninger.

Under Hensyn til det saaledes Anførte maa Finantsministeriet finde det passende, at der foreløbig for Tiden fra 1ste Oktober 1873 indtil 31te Marts 1875 tilstaa Møntmesteren et Honorar af 50 Rd. maanedlig og hver af de tre andre Embedsmænd et maanedligt Honorar af 25 Rd., hvorhos der vil være Anledning til i sin Tid, naar Arbejdet med Skjæringen af de nye Stempler, ialt 9 Par, er bragt til Ende, at tilstaa Medailløren et Honorar derfor, i Lighed med, at dette Arbejde ved de fleste Mønter betales særskilt.

Medens Finantsministeriet med Hensyn til de Beløb, der herefter eventuelt ville være at udbetale for Tiden fra 1ste Oktober d. A. til 31te Marts 1874, agter at stille det fornødne Ændringsforslag til det Rigsdagen forelagte Tillægsbevillingslovsforslag for 1873—74, skal man for næste Finantsaars Vedkommende tjenstiligt annode det ærede Udvalg om behageligen til 2den Behandling af Finantslovsforlaget for 1874—75 at ville stille følgende Ændringsforslag:

ad § 24. V. E. 1. a. Summen forhøies med 1,500 Rd."